

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของเกษตรกรผู้ปลูกลำไยในจังหวัดเชียงใหม่

**Entering Asean Economics Community (AEC) by Longan Farmers
in Chiang Mai Province**

วิลาวัณย์ ฝิ่นนันทตา (Wilawan Fainanta)* จินดา ขลิบทอง (Jinda Khlibtong)**

บำเพ็ญ เขียวหวาน (Bumpen Keowan)***

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพเศรษฐกิจ สังคมของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไย จังหวัดเชียงใหม่ (2) ความรู้และความเข้าใจของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไย จังหวัดเชียงใหม่ ต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การผลิตลำไยและการส่งออกลำไย (3) การเตรียมความพร้อมต่อการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกลำไย จังหวัดเชียงใหม่ (4) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเตรียมความพร้อมต่อการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ เกษตรกรผู้ปลูกลำไยที่ผ่านการอบรมโครงการปรับปรุงคุณภาพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตลำไยเพื่อการส่งออก จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,163 ราย ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 298 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) เกษตรกรกว่าครึ่งเป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 49.23 ปี จบประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายได้เฉลี่ย 227,396.64 บาท รายได้จากการปลูกลำไย 135,265.77 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินทุนจากร.ก.ส. หนี้สินเฉลี่ย 72,838.93 บาท พื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 10.00 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ของตนเอง เกษตรกรปลูกลำไยเฉลี่ย 7.64 ไร่ ส่วนใหญ่ให้ผลผลิตแล้วและผลิดในฤดู โดยปลูกลำไยพันธุ์ฮิดอ มีประสบการณ์ในการปลูกลำไยเฉลี่ย 13.72 ปี ส่วนใหญ่เป็นอาสาสมัคร/ผู้นำ มีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรเป็นประจำ โดยเกษตรกรรับข้อมูลเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจากโทรทัศน์ มากกว่าแหล่งข้อมูลอื่น ข้อมูลด้านอื่น ๆ เกษตรกรส่วนใหญ่จะรับรู้จากเจ้าหน้าที่รัฐ (2) เกษตรกรผู้ปลูกลำไยโดยเฉลี่ยแล้วมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การผลิตลำไย และการส่งออกลำไย ในระดับมาก (3) เกษตรกรมีการปฏิบัติในประเด็นต่าง ๆ ของการผลิตลำไยคุณภาพเพื่อ การส่งออกในระดับมาก (4) เกษตรกรให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมต่อการรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเรื่องต่าง ๆ ในระดับมาก โดยได้ให้ความสำคัญกับการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มปริมาณผลผลิตต่อไร่ การผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีความปลอดภัย การรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการค้า และพัฒนาความรู้ในการผลิตลำไยคุณภาพมาตรฐานตามที่ตลาดต่างประเทศต้องการ (5) เกษตรกรเห็นว่าการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง (6) เกษตรกรมีปัญหาในระดับมาก โดยประเด็นที่เกษตรกรมีปัญหามากที่สุดคือการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ผลิตลำไยยังไม่ดีเท่าที่ควร มีข้อเสนอแนะในเรื่องการให้ความรู้เพิ่มเติม ทั้งเรื่องของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การตลาดและขั้นตอนการส่งออกลำไยไปยังต่างประเทศ รวมถึงการให้ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ: ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เกษตรกรผู้ปลูกลำไย จังหวัดเชียงใหม่

*นักศึกษาลัทธิสุตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช arkjin@hotmail.com

*** รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช bumpen.keo@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มสธ. ครั้งที่ 3
The 3rd STOU Graduate Research Conference

Abstract

The objectives of this research were to study; (1) socio-economic circumstance of longan farmers in Chiang Mai Province (2) knowledge and understanding of longan farmers in Chiang Mai Province regarding the Asean Economic Community (AEC), longan production and longan export (3) readiness preparation in response to the Asean Economic Community (AEC) by longan farmers in Chiang Mai Province (4) problems and suggestions for readiness preparation in response to the AEC.

The studied population was a number of 1,163 longan farmers who attended a training on the project of longan quality improvement and value added production for export in Chiang Mai Province. By simple random sampling, 296 farmers were the research samples. Data was collected from them by an interview form and was analyzed by computer programs. Statistics used were frequency, percentage, minimum value, maximum value and standard deviation.

Research findings were as follows. (1) Most of the farmers were male with the average age at 49.23 years. They completed higher primary education. Their average income was 227,396.64 baht and out of 135,265.77 baht was from longan plantation. Most of their capital was from the Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives. Their average debt was 72,838.93 baht. The average off their occupied agricultural area was 10.00 rai, mostly belonged to them. The average of longan planting area was 7.64 rai which mostly yielded in season and already yielded. Farmers planted the longan of E-daw variety and their average planting experience was 13.72 years. Those who made regular contacts with agricultural extension agents were volunteers/leaders. In terms of receiving AEC information, the farmers learned from television news rather than other sources of information. Most of them also received other information from the government authorities. (2) By average, the longan farmers acquired knowledge and understanding about the AEC, longan production and longan export at high level. (3) The farmers' practices over various issues of quality longan production for export was at high level. (4) The importance of readiness preparation by farmers in any activity was at high level. For example, they placed importance upon increase productivity per rai, production for safe products, group forming by farmers for commercial bargaining power and knowledge development on standard longan production as required by overseas market. (5) They believed they could manage the following by themselves; readiness preparations for knowledge and efficiency development, seeking ways to lower costing, chemical substance utilization at safe level including foreign language development. (6) Their entering the AEC problem was at high level, particularly the serious one was forming group by longan farmers which was still not very well done. There is a suggestion in regard to more knowledge. Both the AEC. Market and the export fruits to overseas. Including knowledge of foreign languages.

Keywords: Asean Economic Community (AEC), Longan Farmers, Chiang Mai Province